

Kondor Katalin: A gonosz markában

2022 augusztus 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez nem a mi háborúnk...

„Ha mondod a magadét a Vatikánról, a katolikus egyházról, a pápáról, a Madonnáról, Jézusról, a szentekr?l, nem történik veled semmi, az a szólás- és véleményszabadság megnyilvánulása. De ha ugyanezt teszed az iszlámmal, a Koránnal, Mohameddel, Allah fiaival, rasszistává válsz, szentségtör?vé, és faji diszkriminációt követsz el.” Oriana Fallaci világhír? olasz újságíró mondatai ezek, jó két évtizeddel ezel?tt vélekedett így mindarról, ami a magát kereszténynek valló világban történik. Mára igencsak megtapasztaltuk szavainak igazságát, no és számos más olyan álságos és ostoba szabályt, melyet er?nek erejével ránk akarnak tukmálni, miközben állandóan a demokráciáról papolnak. A hatalmas demokráciában, melyben élünk, még egy kormányf? sem beszélhet ?szintén, nem mondhatja el, hogy népe nem akar kevert társadalomban élni, náluk az anya n?, az apa meg férfi. S köszöni, van neki vallása, hite, szeretné annak szellemében élni az életét. No és bármerr?l jöjjön is a sanda országfoglalás veszélye, megpróbálja megvédeni összezsugorított országát.

Szeretné, de nem hagyják. Már jó ideje nem hagyják. Csak ígéretekkel meg okoskodó magyarázatokkal van tele a padlás.

Mondták, hogy villámháború lesz az orosz–ukrán csata – nem lett villámháború, s?t még mindig tart.

Körvonalazódni látták a békét – nem látszik körvonalazódni.

Mondták, hogy nagyobb anyagi veszteség nélkül megússza Európa a különös háborút – nem úszta meg. Hatalmas a vesztesége.

Az unió országainak szuverenitását ígérték, holott az Egyesült Államok diktál nekik meg Soros, az országokat pedig különböz? önálló döntéseikért rendre becsmérlik.

Mindmáig – csekély túlzással naponta – próbálják ránk er?ltetni az Európai Unió számos ostoba és bizonyíthatóan elhibázott döntését, melyek következményeib?l nemhogy nem tanulnak, hanem tovább er?ltetik.

A sor folytatható. Jóllehet mi, Európa országainak lakói már régen megtanultuk – még ha egyesek szándékosan el is felejtették –, hogy életünk, társadalmi berendezkedésünk rendje három oszlopra támaszkodik. A kereszténységre, az ókori demokrácia és a görög filozófia tanításaira, valamint a római jogra. De hol van már a tavalyi hó? Ez a szellemi építmény jórészt összed?lt. A Sátán megmutatta magát. Az Európai Unió ma nem jelent mást, mint háborút saját lakosai ellen. Leginkább a kereszténység ellen. Többfrontos háború ez. Gazdasági (miközben a hiányt ostoba szankciós és hagymázos elképzeléseikkel maguk okozták), szellemi (naponta keletkez? hazugságaikat meg sem próbálják érdemben bizonyítani) és lelki. Ez utóbbinak lényege, s ezt szintén naponta tapasztalhatjuk: újabb és újabb riogatás az átmenetileg nyaralásra vonult coviddal, mely persze visszatér?ben van. Újabb fert?zéshullámok belengetése, a majmokat is felhasználva a riogatásra. A Föld lakóinak éhezésével való játszadozás. A sor könnyen folytatható.

S mindeközben pontosan tudjuk, hogy ez nem a mi háborúnk. Nem csak „orbáni” értelemben, mely ugyebár az ukrán–orosz szembenállásra vonatkozott, hanem semmiképpen. Mi a normális életért küzdünk, amely génjeinkbe ivódott, s amelyet ki akarnak törölni életünkb?l. S egyel?re azt vagyunk kénytelenek látni, hogy a gonosz gy?zelemre áll. Szinte minden téren. Gazdasági, szellemi és lelki téren egyaránt. S a nagy kérdés, melyre egyel?re nincs válasz és nincs bizonyíték, hogy ki lehet-e ebb?l a sokfrontos, méltatlan küzdelemb?l maradni? A világ képe jelenleg azt mutatja, nem lehet. Legalább is egyel?re. Hiszen tagadhatatlan, hogy bár tényleg semmi közünk a világban zajló háborúkhoz, mégis elértek bennünket is a gazdasági bajok, melyeknek persze szellemi gyökere van. Menekültáradat: rengeteg er?t és pénzt áldozunk rá. Migránshelyzet: ugyancsak egyre több er?t és pénzt kíván. Uniós szankciók és hagymázas elképzelések: szellemi er?nket gyengíti és a világról való gondolkodásunkat próbálja er?nek erejével megváltoztatni a fondorkodók és feneked?k, hazai és európai senkiházik hada.

Okos emberek véleményét is olvasgattam az elmúlt napokban a világ helyzetér?l. Klaus von Dohnányi, hajdani német szociáldemokrata miniszter egyik hetilapunknak adott interjújában például szép és bölcs gondolatokat fogalmazott meg, de most csak egyet idézek közülük, melyet arra a kérdésre válaszolva mondott, amely az orosz–ukrán háború különféle megítélésére vonatkozott. „Nem elég, ha igazad van, türelmesen el is kell magyarázd, miért gondolod úgy.” E kijelentéssel nyilván minden normális ember egyetért. Csakhogy tegyük hozzá, a türelmes magyarázatot sokunk tapasztalata szerint nem szokták meghallgatni a világ urai. Az unióban sem.

Jelentkezzen, aki e gittegylet bármelyik ülésér?l olyan benyomást szerzett, hogy ott hallgatnak a magyarázatra, az észérvekre. Mondhatni fütyülnek rá, mert türelem és észérvek helyett leginkább gy?lölködés és fröcsögés van, de okos és hiteles párbeszédek bizony nincsenek. Vannak viszont fegyverek meg er?szak. Naponta tapasztalhatjuk. S kénytelenek vagyunk azt is tudomásul venni, hogy az er? politikája uralkodik a világban. S nem a józan észé, a megértésé, a mérlegelésé. Azaz úgy t?nik, a gonosz markában vagyunk. Csakhogy ezt aztán nagyon nehéz türelmesen elmagyarázni. Még a kiváló Klaus von Dohnányi úrnak sem sikerülne könnyen.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló